

amikor a Tótágassal foglalkozott, még csak nem is célzott arra a hasonlatosságra, amely tehát tagadhatatlanul megvan benne a közelmúltnak ehhez a hírhedt eseményéhez. A *Délmagyarország* ezt tudatosan tette. Kölelőnek tartotta magára nézve ebben az esetben a *zsurnalisztikai tapintatot*. Szindarabról van szó, tehát — értékelésről most nem beszélve — formailag föltétlenül írói munkáról. Már pedig az a meggyőződésünk, hogy az író onnan veszi anyagát és modelljét, ahonnan akarja és hogy a bemutató kapcsán nem az a fontos, hogy az író helyesen, ildomosan, tapintatosan, vagy célszerűen járt-e el, mikor a tárgyat innen vagy amonnan kölcsönözte, amikor ezt vagy azt a közéleti nagyságot mintázta, hanem kizárólag az, hogy ez az anyag, illetőleg modell mivé és kivé formálódott költői intuíciójának *teremtő kohójában*. Ebből következik, hogy *ezt az egész ügyet igenis nem tartjuk a parlament elé tartozónak*. A vizsgálaton pedig, amelyet a kultuszminiszter állítólag elrendelt, mosolygunk. És ha ennek a vizsgálatnak valami következménye lesz Mészöly tanár urra, tulajdonítsa annak a politikai iránynak, amelyet — legalább részben — ő is támogat és amely kénytelen a kormánypárti, de a disszidálással állandóan fenyegetőző kiscgazdák-nak bizonyos időközönként odavetni olyan konckokat, mint aminő ebben a percben az ellene indított vizsgálat és mint aminő később lesz az ő esetleges megfenyítése.

Egészen más elbírálás alá esik a színház viselkedése. Meg vagyunk győződve róla, hogy ebben a kérdésben is vagy egyáltalán nem, vagy csak a legnagyobb nehézségek árán lehetne tisztázt képet tárni a nyilvánosság elé. Beszéljük, hogy legelőször Fodor Jenő olvasta el a darabot. A tanácsnok urnak, aki igen jóhiszemű és szorgalmas főtisztviselő, ez is a hatáskörébe fog tartozni? Lesz ilyen körülmények között gerinces, tehetséges, képzett és a tudására valamit adó szakember, aki egy évnél tovább is megmarad a szegedi városi-kezelés színház élén? Elolvasta aztán, mondják továbbá, a művezető. A Tótágast se az intendáns, se a művezető nem tartották előadásra alkalmasnak. A részletekbe nem megyünk bele, de azt is mondják, hogy a Tótágas előadását

dr. Somogyi Szilveszter polgármester rendelte el dr. Tóth Károly rektor közbenjárására.

Itt most őszinte és töredeimes vallomást kell tennünk. Nem jártunk utána, hogy mi igaz abból, amit mondanak. Szegeden közszellem, hogy egyes ügyekben tájékozatlanul hagyják a nyilvánosságot. A színházzal kapcsolatosan majd mindig ez történik. Majd meglátjuk, hogy azok után, amiket itt megírtunk, szükségesnek látják-e a szereplő urak, hogy a legkisebb részletig őszintén feltárják, ami és ahogyan történt. Vitathatatlannal bizonyos azonban már is, hogy

Tóth rektor nem olvasta a Tótágast és nem olvasta Somogyi polgármester sem.

Ez az eset, ha így van, némi bepillantást enged a házikézelés színház kulisszái közé. Köszönjük az ilyen házikézelést és köszönjük a kulturának ilyen csiszolt és emelkedett szeltemben való szolgáltatást!

Most még engedje meg Mészöly tanár ur, hogy tisztelettel óvást emeljünk a házikézelés városi színház olyan módon való szellemi és pénzügyi bérbevétele és bérbeadása ellen, mint ahogy az a Tótágas esetében történt. Ilyen üzlethez ebben a színházban, mely *egyetlen a városban, vállalkozónak se lenne joga, ha pedig mégis megtenné, az a kötelesség háramolna a városra, hogy megakadályozza vagy megtiltsa. Vagy előadható egy darab, vagy nem. Vagy megállja a helyét, vagy nem. Itt ölku nincs. És téved, aki azt hiszi, hogy bárki szabadul az erkölcsi kudarcjal járó felelősség alól, mert tévedését telőzte egy méltatlan üzletkötéssel. Vagy van, aki elhiszi, hogy*

a város ugyanezt megtette volna, ha a szerző történetesen egy destruktív újságíró, aki szintén tehetséges és nem az egyetem egyik tanára?

Erről pedig eszünkbe jut: Ne bántsa Mészöly Gedeon a baloldali sajtót, amelynek minden hüne, hogy harcol a szabadságjogokért, a kulturális és anyagi felemelkedésért meg jólétért. A baloldali sajtó munkásai elképpedve látták, hogy rendőri vallatásokról, különimények rejteneles hatalmáról, kurzusújságírók alávalóságairól miket ír meg a tanár ur. Ez igaz mind? — kérdeztük és elmerengtünk azon a könnyen megfejthető problémán, hogy

A szegedi egyetem a nyugalomba vonult Imre Józsefet választotta meg jövő évi rektorának.

(A *Délmagyarország* munkatársától.) A szegedi egyetem vasárnap választotta meg a jövő évi rektort és a dékánokat. A választás eredménye szerint a jövő tanévben dr. Imre József kerül az egyetem élére, a jogtudományi kar dékánja dr. Menyhárt Gáspár az osztrák magánjog tanára, az orvostudományi kar dékánja dr. Szabó József az elmekörtan professzora, a bölcsészeti, nyelv- és történelemtudományi fakultásé dr. Horger Antal a magyar nyelv professzora, a matematikai és természettudományi fakultásé pedig dr. Szentpétery Zsigmond az ásványtan professzora lett.

Imre József professzor rektorválasztása bizonyára általános feltűnést fog kelteni, mert eddig még sohasem fordult elő, hogy valamelyik egyetem olyan professzort választott volna rektorrá, aki már nyugalomba vonult és előadásokat sem tart az egyetemen. Imre József, az országosan elismert szemorvosprofesszor néhány évvel ezelőtt vonult nyugalomba, amikor betöltötte hetvenedik életévét. Budapestre költözött családjával együtt. Az egyetemi szabályzat azonban nem zárja ki azt, hogy az egyetem egyik volt tanárát emelje a rektori méltóságba, a szabályzat szerint ugyanis rektorrá választható az egyetem nyugdíjba vonult professzora is. A szegedi egyetem rektorválasztó elektorai — minden fa-

mi left volna a sorsa közülünk annak a könynyelmű fráternek, aki meg merle volna írni az ilyen igazságoknak csak egy igen kicsi, de igen kicsi hányadocskáját? De ezt az előnyt és ezt a dicsőséget sem irigyeljük a Tanár urtól. Mi megelégszünk az igazság szolgáltatásával és hirdetésével. Ebben azonban ne kételkedjék, ne akarja elvenni vagy elvitatni tőlünk, mert ezt az egyet aztán nem nem engedjük.

Kézai Simon.

kultás négy elektort küld ki — azért választották meg Imre professzort, mert a jövő évben kerül sor az orvosi fakultás klinikáinak és intézeteinek felszerelésére és Imre professzornak, aki Hódmezővásárhely törvényhatósági bizottságának felsőházi képviselője, igen nagy tekintélye és súlya van Budapesten is.

A választás eredményét a rektor vezetésével egy egyetemi küldöttség pünkösdi vasárnapján viszi föl Imre professzorhoz a fővárosba, aki természetesen a jövő tanévre Szegedre költözik, hogy vezethesse régi egyetemének ügyeit.

Az egyetem évrő közgyűlését egyébként dr. Tóth Károly rektor nyitotta meg nagyszabásu beszéd kíséretében. Ezután dr. Kolosváry Bálint tartotta meg előadását *»Az arc-kép és a jog«* címen.

Az igen érdekes előadás után az egyes karok dékánjai tették meg jelentésüket a beérkezett pályamunkákról. A jogikarra összesen hat pályamunka érkezett be, pályadíjra azonban csak Goldner Dénes munkáját érdemesítették, aki a 150 pengőre felemelt díjat kapta meg. Az orvosi karon Wlassics Pál, Wlassics Tibor, Gluck Gyula, Bugarszky és Gerley, Czimmer Anna és Csabay József nyertek díjakat és jutalmakat, a filozófiai karon Fehér Ede, Meszler Károly, dr. Telcs Máté munkái részesültek jutalmazásban. A természettudományi kar díjait Pránsnik Lipót és Boros Lajos kapták meg.

Iparosmenház építésére nagyszabásu akciót kezdeményez az ipartestület női ruházati szakosztálya.

„Egyetlen minisztérium, ahol nem találunk meghallgatásra: a népjóléti” — mondta az elnöki jelentés a szakosztály közgyűlésén.

(A *Délmagyarország* munkatársától.) Hét-főn este másodsor gyűltek össze a szegedi nőiszabók, masamódok és fehérneműsök közgyűlésük megtartására. Hosszu várakozás után fényolekor nyitotta meg az ülést Kertész József elnök, aki megnyitójában sok érdekes dolgot mondott el. Felvetette azt a kérdést, hogy mi az oka annak, hogy a magyar iparos-társadalom miért nem tud arra a nivóra emelkedni, mint a nyugati államokban. Az összetartás hiányának tudja ezt be.

— Ébredjen már egyszer fel az iparos öntudat bennünk — mondotta —, úgy mint a franciáknál, akik büszkéek arra, hogy lakatosok, szabók, iparosok.

Kertész elnök végül is egy nagy horderejű szociális indítványt terjesztett be. Arról van szó ugyanis, hogy a szegedi ipartestület, amely 3500 tagot számlál, ezideig még nem gondolt arra, hogy mi lesz azokból az elaggott iparosokból, akiknek kezéből kihull a szerszám. Kötelessége lenne az ipartestületnek valamilyen formában gondoskodni ezekről. Véleménye szerint iparosmenházat kell építeni. Széleskörű akciót kell kezdeményezni, hogy ez a terv valóra váljon. Nem máról holnapra kell ezt az iparosmenházat felépíteni, tíz év alatt könnyen összegyűlhet rá a pénz, ha az iparosság összefog. Részletesen ismertette ezután Kertész elnök a tervezetet, amelyet a szakosztály természetesen a magáévá tett.

A jelentések ismertetése után Kertész elnök beszámolt az elmúlt évi működésről. Sikeres

akciót indítottak a folytonos divatrevük ellen és elérték azt, hogy fővárosi revüket többé nem engedélyeznek Szegeden. A szakosztályi tagok felháborodása közben beszélt ezután Kertész arról, hogy milyen ridegen elzárkózott a népjóléti miniszter a balesetbiztosítási előlegek részletben való befizetésének kérelme előtt.

— Ez az egyetlen minisztérium — mondotta Kertész elnök —, ahol nem találunk meghallgatásra. A nőiszabók nem lépnek be az országos szövetségbe, mert az csak fővárosi érdekeket istápol.

Szommer Pál a női divatszabók nevében meleg elismeréssel adózott a szakosztály vezetősége működésének, különösen Kertész Józsefnek, majd titkos szavazással a következő új tisztikart választották meg:

Elnök lett ismét Kertész József, alelnök Szommer Pál, pénztáros Turcsányi Béla, I. jegyző Arcalián Miklós, II. jegyző Radó Ilonka, ellenőrök König Lászlóné, Lestár Ede.

A választás eredményét a közgyűlés nagy tetszéssel fogadta.

Mozireklám vetítő lemezeit (diapositiv)

művészi kivitelben

készíti és a vásárhelyi mozgó részére felveszi

SOSTARICS

Hódmezővásárhely, Korsó Mozi.

URI DIVATCIKKEK

Pollák Testvéreknél, Szeged, Csekonics u. és Széchenyi tér.

Ingek, gallérok, nyakkendők sportharisnyák, zoknik csakis elsőrendű minőségekben rendelkezünk olcsó szabott árakon